

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/22/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614201503
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2014:4614201503.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci navrhovateľky: G.A. G., nar.XX.XX.XXXX, bytom F., R. XXXX/XX proti odporcovi : D. G., nar.XX.X.XXXX, bytom F., R. XXXX/XX O. vylúčenie z užívacieho práva takto

rozhodol:

Súd úplne vylučuje odporcu z užívania domu súp.č.2763 na parc.č.5961/4 v kat.úz.F., ktorý je zapísaný na LV č.XXXX pre kat.úz.F. na dobu neurčitú.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v sume 132,50 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala vylúčenia odporcu z užívania rodinného domu súp.č.2763 na parc.č.XXXX/X v kat.úz.F. zapísanom na LV č.XXXX a to z dôvodu, že odporca, ktorý je jej bývalým manželom už od roku 1992 vyvolával vážne problémy, nakoľko prestal pracovať a vo zvýšenej miere požíval alkohol, pod vplyvom ktorého sa voči nej ako aj deťom vulgárne vyjadroval a sloвне ich napádal a taktiež došlo aj k fyzickému napadnutiu. Z toho dôvodu bola nútená viackrát privolať políciu a naposledy dňa 22.2.2014 sa jej odporca pod vplyvom alkoholu vyhrážal zabitím a rovnako sa vyhrážal aj synom a preto ho polícia na 48 hod. vykázala zo spoločného obydľia. Odporca však tento zákaz porušil a správal sa agresívne a preto zo strany polície došlo k obmedzeniu jeho osobnej slobody a odporca bol vzatý do vyšetrovacej väzby. Ďalšie spolužitie s odporcom v jednom dome si nevie predstaviť, pretože tento by aj naďalej chodil pod vplyvom alkoholu a vznikali by konflikty.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil a potvrdil, že bil syna D. kvôli známkam v škole a pokiaľ predtým vznikol nejaký konflikt, tak tento vždy vyvolala navrhovateľka. Po prepustení z väzby býva na ubytovni, kde sa platí 5 eur na deň a navrhovateľka mu zaplatila za ubytovanie 50 eur. Potvrdil, že polícia u nich bola 3-4 krát a pokiaľ voči nemu boli vedené priestupkové konania, tak vždy im predchádzalo konanie navrhovateľky. Zákaz vstupu do domu po dobu 48 hod. dodržal, avšak potom nedostal ďalšie doklady a nevedel o ďalšom zákaze. Uviedol, že v priestupkovom konaní sa nevyjadril, že on manželku zabil, ale on ju raz zaškrtil. Z domu nechce odísť a mohol by bývať na prízemí a navrhovateľka aj so synmi v hornej časti.

Svedok D. G., syn účastníkov, uviedol, že na problémy s otcom si pamätá prakticky už od svojho narodenia, nakoľko tento ich bil kvôli známkam ako aj poznámkam zo školy a keď boli starší, tak sa vybijal na matke a hlavne, keď mal vypité. Vtedy z jeho strany dochádzalo k nadávkam ako aj vyhrážkam, že ju zabije a chcel, aby zmizla z domu, nakoľko je to jeho dom. Pokiaľ otec nemal vypité, tak sa s nikým nebavil. Toto jeho správanie sa neustále opakovalo a preto aj často k nim chodili policajti a v roku 2006 u nich musela zasahovať zásahová jednotka polície, nakoľko otec sa vyhrážal nožom a rozsekal ním

dvere. Už vtedy ho zobrali na 48 hod. do väzby, ale nakoniec nebol trestne stíhaný. Naposledy porušil zákaz vstupovať do domu a preto v dôsledku jeho správania si nepraje, aby sa k nim ešte niekedy vrátil. Otcove vyhrážky adresované matke boli takej intenzity, že u nej museli vyvolať obavu o zdravie a život a tieto sa neustále stupňovali a existovala obava, že tieto vyhrážky aj uskutoční.

Svedok D. G., ktorý je synom účastníkov, tiež potvrdil, že otec bil matku a najskôr to bolo za zavretými dverami a keď už boli starší, tak sa proti tomu postavili a preto otec svoj hnev obracal aj proti nim a to hlavne proti staršiemu bratovi, ktorému nevedel prísť na meno a neustále mu nadával, že je retardovaný. Taktiež často nadával matke a to hlavne pod vplyvom alkoholu a pokiaľ nebol opitý, tak každý náznak nesúhlasu s ním vyvolal u neho agresivitu. Pri každom takomto konflikte, ktorý končil príchodom polície, sa vyhrážal zabitím a posledných 5 rokov sa už vyhrážal aj im. Matka kvôli napadnutiam zo strany otca musela niekoľko krát vyhľadať lekárske ošetrovanie a už aj v minulosti bol otec kvôli napadnutiu 48 hod. vo väzbe. V dôsledku vyhrážok zo strany otca mala matka z neho už panický strach a nemohla s ním sama zostať doma, alebo nemohla sa s ním nachádzať v jednej miestnosti. Pokiaľ aj odchádzali z domu, tak vždy museli byť pripravení na telefóne, ak by k niečomu došlo a často museli utekať domov. V poslednom čase bol otec agresívny aj pred nimi a neustále sa to stupňovalo a preto mali problém ho zadržať, aby nedošlo k napadnutiu a to až do príchodu polície. Z toho dôvodu by bolo najlepšie, keby sa už nevrátil domov, nakoľko doma stále musia žiť v strachu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov D. K. D. G., oboznámením sa so spismi tunajšieho súdu sp.zn.4C/89/2013, 6C/64/2014 a 1T/36/2014 ako aj s priestupkovými spismi Okresného úradu Topoľčany č.ObÚ-TO-OVVS-2013/01218, ObÚ-TO-OVVS-2013/05472, OÚ-TO-OVVS-2014/003743 pričom zistil, že účastníci uzavreli manželstvo dňa 14.11.1981, pričom ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k.4C/89/2013-25 zo dňa 5.4.2013 právoplatným dňa 25.6.2013 a to z dôvodu, že odporca pod vplyvom alkoholu bol agresívny voči navrhovateľke a fyzicky ju napádal a vyhrážal sa jej a preto už v roku 2006 podala návrh na rozvod manželstva, pričom konanie bolo zastavené. Za trvania manželstva sa účastníci stali bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v kat.úz. F. zapísaných na LV č.XXXX ako parc.č.XXXX/X zast.plochy a nádvoria o výmere 210 m², parc.č.XXXX/X zast.plochy a nádvoria o výmere 123 m² spolu s rodinným domom súp.č.XXXX na parc.č.XXXX/X, pričom po rozvode manželstva sa nedohodli na vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a preto sa navrhovateľka domáha vyporiadania súdnou cestou v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.6C/64/2014, ktoré nie je právoplatne skončené.

V priestupkovom konaní vedenom na bývalom Obvodnom úrade Topoľčany pod č. ObÚ-TO-OVVS-2013/01218 bol dňa 18.2.2013 vydaný rozkaz o uložení sankcie za priestupok, podľa ktorého bol odporca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tak, že dňa 2.2.2013 v čase o 20.00 hod. v mieste trvalého bydliska vulgárne nadával synovi D. G., pričom ho sácal rukami a taktiež vulgárne nadával synovi D. G. a manželke G. G. a nadávky neustále opakoval a preto mu bola uložená pokuta vo výške 40 eur. Uvedený rozkaz sa stal právoplatným dňa 12.3.2013.

Okresný úrad Topoľčany v konaní č. ObÚ-TO-OVVS-2013/05472 vydal dňa 20.12.2013 rozhodnutie, ktorým uznal odporcu vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil dňa 13.9.2013 v čase asi o 20.00 hod. na adrese trvalého pobytu, keď vulgárne nadával synovi D. G. a vyháňal ho z domu a taktiež ho sácal oboma rukami, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 40 eur a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.1.2014.

Rozkazom o uložení sankcie za priestupok č. OÚ-TO-OVVS-2014/003743 zo dňa 14.4.2014 vydaným Okresným úradom Topoľčany bol odporca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil dňa 22.2.2014 v čase okolo 18.00 hod. v mieste trvalého bydliska, keď vulgárne nadával a vyhrážal sa svojej manželke G. G. a to ujmu na zdraví, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 60 eur a rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 13.5.2014.

Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn.1T/36/2014 vyplýva, že odporca bol najskôr v konaní 0T/9/2014 trestným rozkazom uznaný vinným, že hoci dňa 22.2.2014 bol policajtom Obvodného oddelenia PZ v Topoľčanoch vykázaný zo spoločného obydľia s K. G. (E. G. R. E. G.) a to na dobu 48 hod., tak výkon tohto rozhodnutia maril tak, že dňa 23.2.2014 o 01.20 hod. cez neuzamknutú bráničku domu vošiel do dvora a domáhal sa vpustenia do vnútorných priestorov domu, čím spáchal prečin marenia výkonu

úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.g/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace na skúšobnú dobu 16 mesiacov. Rozsudkom č.k.1T/36/2014 zo dňa 30.4.2014 bola schválená dohoda o vine a treste, podľa ktorej bol odporca uznaný vinným, že napriek uzneseniu Okresného súdu Topoľčany č.k.4C/22/2014-24 zo dňa 25.2.2014 , ktorým mu bolo nariadené predbežné opatrenie a dočasne zakázaný vstup do domu, tak maril výkon tohto rozhodnutia a dňa 28.2.2014 o 00.15 hod. cez neuzamknutú bráničku vošiel do dvora rodinného domu č.XXXX/XX na ul.R. H. F. a prišiel ku vchodovým dverám, kde zvonil a domáhal sa vstupu do rodinného domu a tým spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.g/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov a zároveň súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu sp.zn.0T/9/2014 zo dňa 25.2.2014. Uvedený rozsudok sa stal právoplatným dňa 30.4.2014.

Podľa § 146 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 853 ods.1 OZ občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky na úplné vylúčenie odporcu z užívania rodinného domu súp.č.2763 na parc.č.5961/4 v kat.úz. Topoľčany je dôvodný a preto mu v celom rozsahu vyhovel. Je nesporné, že účastníci konania sú bývalými manželmi a ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňom 25.6.2013, pričom za trvania manželstva sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu a súvisiacich nehnuteľností, avšak ich bezpodielové spoluvlastníctvo nebolo doposiaľ vyporiadané dohodou ani súdnym rozhodnutím a preto na posúdenie vzťahov, ktoré medzi účastníkmi vznikli v dôsledku správania sa odporcu a na posúdenie samotného návrhu na vylúčenie odporcu z užívania rodinného domu, bolo potrebné použiť zákonné ustanovenie, ktoré upravuje vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie (§ 853 ods.1 OZ) a preto súd zistený skutkový stav vyhodnotil po právnej stránke podľa ust. § 146 ods.2 OZ, nakoľko zákon výslovne neupravuje možnosť vylúčenia bývalého manžela z užívania domu (ust.§ 705a/ OZ síce hovorí o rozvedených manželoch, avšak týka sa vylúčenia z užívania spoločného bytu) pokiaľ nedošlo ešte k vyporiadaniu BSM medzi bývalými manželmi. Uvedený postup súdu vychádzal aj z toho, že po zániku manželstva a teda po zániku BSM je možné za použitia § 853 ods.1 OZ so zreteľom na to, že správa majetku bývalých manželov sa až do vyporiadania riadi ustanoveniami o bezpodielovom spoluvlastníctve použiť ust. § 146 OZ (R 17/1967) .

Predpokladom pre použitie občianskoprávnej sankcie proti druhému manželovi (v tomto prípade aj bývalému) buď vo forme obmedzenia užívacieho práva k domu alebo vo forme úplného vylúčenia z užívacieho práva sú existencia bezpodielového spoluvlastníckeho vzťahu manželov k domu (v tomto prípade ešte nevyporiadaneho spoluvlastníckeho vzťahu bývalých manželov), existencia spolužitia obidvoch manželov (aj bývalých) v dome, existencia fyzického alebo psychického násillia, eventuálne existencia čo i len hrozby takéhoto násillia, realizácia násillia (alebo hrozba ním) vo vzťahu k manželovi (aj bývalému) alebo blízkej osobe (§ 116 OZ) , ktorá býva v spoločnom dome a neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia z dôvodov existencie fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéhoto násillia prípadne samotnej realizácie násillia. Neznesiteľnosť spolužitia v dôsledku fyzického alebo psychického násillia musí mať značnú intenzitu; musí byť spôsobilá natoľko znížiť kvalitu spolužitia v spoločnej nehnuteľnosti, že toto spolužitie bude možné objektívne považovať za neznesiteľné. Od stupňa vyvinutého fyzického či psychického násillia resp. od hrozby takýmto násillím, môže závisieť aj spôsob súdneho rozhodnutia v tom smere, či súd iba obmedzí užívacie právo jedného manžela k domu alebo či manžela (aj bývalého) páchajúceho fyzické či psychické násillie resp. hroziaceho takýmto násillím z užívania domu úplne vylúči. Každé zo spomenutých súdnych rozhodnutí je zásahom do výkonu vlastníckeho práva a vo svojej podstate predstavuje občianskoprávnu sankciu vo vzťahu k páchatelom násillia. Existencia konkrétneho fyzického či psychického násillia musí byť preto v súdnom konaní náležite preukázaná. Dôkaznú povinnosť má ten z manželov, voči ktorému násillie alebo hrozba násillím smeruje

a musí preukázať, že toto násilie spôsobilo zníženie kvality spolužitia v spoločnej nehnuteľnosti do tej miery, že spolužitie sa stalo neznesiteľným a musí tiež preukázať, že medzi fyzickým alebo psychickým násilím alebo jeho hrozbou a neznesiteľnosťou spolužitia v spoločnej nehnuteľnosti existuje príčinná súvislosť.

Súd mal prevedeným dokazovaním za preukázané, že medzi účastníkmi existuje spoluvlastnícky vzťah k domu, z ktorého užívania navrhovateľka požaduje vylúčiť odporcu a že obaja účastníci majú pobyt v tomto dome a okrem nich tam bývajú obaja synovia, ktorých sa fyzické alebo psychické násilie alebo hrozba ním zo strany odporcu tiež týka. Existenciu fyzického alebo psychického násillia mal súd za preukázanú nielen z výpovede navrhovateľky a svedkov D. K. D. G., ktorí sú synmi účastníkov konania a bývajú v spoločnej nehnuteľnosti, ale tiež z pripojených priestupkových spisov a trestného spisu tunajšieho súdu sp.zn.1T/36/2014. Je nesporné, že zo strany odporcu už niekoľko rokov dochádza predovšetkým k psychickému násilliu voči navrhovateľke a synom a taktiež aj k hrozbe fyzického násillia, pretože odporca bol v priestupkových konaniach jednoznačne uznaný vinným z priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré smerovali buď voči navrhovateľke alebo synom Petrovi a Pavlovi a tieto priestupky spočívali v tom, že im pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával a vyhrážal sa aj fyzickou likvidáciou. Uvedené konanie potvrdil samotný odporca pri svojich výsluchoch v priestupkových konaniach, pričom v konaní č. OÚ-TO-OVVS-2014/003743 výslovne uviedol, že bude navrhovateľke aj naďalej nadávať po príchode do spoločného obydllia a že ju zabije, len čo sa vráti. Odporca tiež na pojednávaní potvrdil tento svoj výrok, avšak opravil ho tak, že navrhovateľku nezabije, ale že ju raz zaškrtní. Okrem toho odporca porušil zákaz vstupu do domu, ktorý mu bol uložený políciou na dobu 48 hod. a následne aj predbežné opatrenie súdu o dočasnom zákaze vstupu do domu, za čo bol právoplatne odsúdený v trestnom konaní pre marenie výkonu úradného rozhodnutia. V rámci trestného konania bol vypracovaný znalecký posudok na odporcu ohľadom posúdenia jeho závislosti na alkohole a znalec MUDr.Eduard Višňovský v tomto posudku síce uviedol, že odporca nie je závislý od žiadnych omamných, psychotropných látok a ani od alkoholu, avšak konštatoval u neho nadužívanie alkoholu bez závislosti od neho v pravom medicínskom slova zmysle s tým, že hoci je konzum alkoholu u neho frekventný, tak nespĺňa ostatné atribúty alkoholovej závislosti. Z výpovedí navrhovateľky a svedkov bolo jednoznačné, že odporca pácha psychické násilie alebo hrozí fyzickým násillím hlavne po požití alkoholu a vzhľadom na stanovisko znalca ako aj doterajší spôsob života odporcu nie je predpoklad zmeny jeho správania a teda súd nemá žiadnu záruku, že odporca naďalej nebude pokračovať vo svojom konfliktnom správaní voči navrhovateľke a synom, ktorým u nich vyvoláva strach z ďalšieho spolužitia v rodinnom dome, čím znižuje kvalitu tohto spolužitia a pre navrhovateľku ako aj synov sa takto spolužitie stáva neznesiteľným. Tvrdenie odporcu, že týmto konfliktom predchádza správanie navrhovateľky nebolo v konaní preukázané a pokiaľ by aj pri niektorých konfliktoch vyšiel podnet od navrhovateľky, tak to žiadnym spôsobom neospravedlňuje správanie sa odporcu, ktoré nekončí iba „obyčajnou“ hádkou, ale vždy má za následok vulgárne nadávky zo strany odporcu a vyhrážky fyzickou likvidáciou, ktoré smerujú hlavne voči navrhovateľke. Uvedené správanie sa odporcu teda nie je možné žiadnym spôsobom tolerovať a v tomto prípade tento stav nie je možné ani riešiť obmedzením užívacieho práva odporcu k predmetnému domu, nakoľko uvedený dom netvoria dve samostatné bytové jednotky so samostatnými vchodmi, ktoré by umožňovali oddelené spolužitie účastníkov konania a teda jediným riešením danej situácie vzhľadom na preukázaný skutkový stav a právne posúdenie podľa § 146 ods.2 OZ je úplné vylúčenie odporcu z užívania domu a to na dobu neurčitú. V súčasnej dobe má odporca zabezpečené bývanie na ubytovni a v prípade zmeny pomerov, ktorá by predpokladala možnosť obnovenia spolužitia v dome sa môže návrhom na súde domáhať zrušenia vylúčenia z užívacieho práva. Okrem toho uvedené rozhodnutie súdu nezasahuje žiadnym spôsobom do spoluvlastníckeho práva odporcu k domu, ktorého vyporiadanie sa rieši v súdnom konaní sp.zn.6C/64/2014.

Na základe uvedeného súd rozhodol o úplnom vylúčení odporcu z užívania domu na dobu neurčitú tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 O.s.p. tak, že navrhovateľke, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania v sume 132,50 eura a to zaplatený súdny poplatok za podaný návrh v sume 99,50 eura a za súdny poplatok za návrh na vydanie predbežného opatrenia v sume 33 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre .

Podľa §-u 205 ods. I O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje , v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha .